

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

فرستنده: سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)

۲۵ نومبر ۲۰۱۷

زنجیره خشونت علیه زنان را چنان پاره کنیم که هیچ نیروئی یارای بافتن دوباره آن را نیابد!

برقع، حجاب اجباری، تجاوز، تجاوز گروهی، تجاوز در میدان‌های جنگ، تجاوز در زندان، تجاوز در زندگی زناشویی، همسر آزاری، دخترکشی، تهدید به قتل، اسیدپاشی، سنگسار، ضرب و شتم، ناقص‌سازی جنسی، بکارت، قتل ناموسی، پارگی واژن، اذیت و آزار خیابانی، دادوستد بدن زن، تن‌فروشی، آزار جنسی در محل کار، پورنوگرافی و... تنها گوشه‌ای از خشونت افسارگسیخته علیه زنان در سراسر جهان است. خشونت علیه زنان پدیده جدیدی نیست؛ اما گسترش بی‌سابقه آن در جهان مردسالار سرمایه‌داری حاکم به پدیده هولناکی بدل شده است چراکه بدن زن در جهان امپریالیستی کنونی بیش از پیش به ابزاری در خدمت سیاست‌های اقتصادی حکومت‌ها و کسب مافوق سود بدل گشته است. زنجیره جهانی خشونت، میلیون‌ها

زن را در کنار یکدیگر قرار داده است؛ اما هر قدر زنجیره خشونت جهانی‌تر شده است، مبارزه و مقاومت زنان ابعاد جهانی‌تری به خود گرفته است.

یکی از شاخص‌های اصلی خشونت، کنترل بر بدن زنان است. با قدرت‌گیری هر چه وسیع‌تر نیروهای راست افراطی و فاشیست‌ها در کشورهای سرمایه‌داری امپریالیستی شرایط برای بازپس‌گیری و محدود کردن حقوق زنان آماده‌تر شده است. در این میان حق سقط‌جنین که موضوع کنترل بر بدن زن است بیش از گذشته مورد حمله دولت‌های فاشیست، دست‌راستی و بنیادگرایان مذهبی قرار گرفته است. حمله آشکار و ایجاد قید و شرط برای سقط‌جنین موضوعی است تعیین‌کننده برای حفظ جایگاه فرودست زن و تقویت و حفاظت از روابط مردسالارانه؛ چراکه تولیدمثل در جامعه طبقاتی سرمایه‌داری یکی از اهرم‌های اصلی ستم بر زن است.

در کشورهایی نظیر کشورهای خاورمیانه، ما با حاکمیت دولت‌های زن‌ستیز و نیروهای بنیادگرائی مواجه هستیم که بر پایه احکام شریعت، بدن زن و کنترل تمام و کمال آن را با اجباری کردن حجاب به اجراء درآورده و با تصویب انواع و اقسام قوانین ضد زن آشکارا زنان را به جایگاه بردگی کشانده‌اند.

در ایران، رژیم تئوکراتیک جمهوری اسلامی با سازماندهی اولین حمله علیه زنان، با اجباری کردن حجاب قدرت‌گیری خود را آغاز کرد. این دولت واپس‌گرا برای تثبیت ایدئولوژیک حاکمیت بنیادگرای اسلامی نیاز به اجباری کردن حجاب و کنترل دولتی بر بدن زنان داشت. چراکه نقش و جایگاه زنان صرفاً ابزاری برای تولیدمثل در جهت تداوم این نظام ستم و استثمار است. در نظام زن‌ستیز جمهوری اسلامی حجاب اجباری و سازماندهی نیروهای سرکوبگرش برای کنترل زنان، در خدمت به کنترل و سلطه مردان بر زنان و برای تعمیق موقعیت فرودست زنان است. حجاب اجباری که یکی از نمادین‌ترین اشکال خشونت دولتی برای کنترل بدن زنان با زور سرنیزه، بازداشت، توهین و تحقیر اعمال شده است، جایگاه ایدئولوژیک تعیین‌کننده‌ای برای رژیم جمهوری اسلامی ایران دارد.

این واقعیات آشکار می‌کند که در تمام جهان زنان و بدنشان تحت خشونت سازمان‌یافته و سیستماتیک سیستم سرمایه‌داری پدر/مردسالارانه هستند. سیستمی که بدون تثبیت و به رسمیت شناختن برتری مرد بر زن در عرصه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی قادر به ادامه حیات نیست. در نتیجه ناگزیر است که جنگی همه‌جانبه و بی‌رحمانه علیه زنان را سازماندهی کند.

در این جنگ روزانه که گاهی تک‌به‌تک و گاهی جمعی زنان را هدف قرار داده اما ما قربانیان مطیعی نبوده و نیستیم. ما زنان آگاه و انقلابی به‌اندازه کافی تجربه، انگیزه و خشم، جسارت و افق رهانبیخش داریم که همراه با هم‌سرنوشتانمان در سراسر جهان بالاخره به این جنگ و نفرت علیه زنان پایان دهیم. ما تئوری‌های علمی و رهانبیخشی داریم که با اتکاء به آن می‌توانیم در هرکجا که هستیم به اشاعه آگاهی و متشکل شدن زنان یاری رسانیم. می‌دانیم که نقطه پایان گذاشتن به کنترل بر بدن زنان و خشونت گسترده علیه‌شان که ناشی از نابرابری رابطه قدرت بین زن و مرد است، بدون رهائی کامل زنان امکان‌پذیر نخواهد بود؛ نه فرودستی «طبیعت زن» است و نه خشونت «طبیعت مرد». این رابطه ستمگرانه زائیده و زاینده نظام طبقاتی پدر/مردسالار است که در روابط سرمایه‌داری عصر کنونی به اوج خود رسیده است که باید آن را به زیر کشیم و به مالکیت مرد بر زن پایان دهیم. باید با افقی بلند و انقلابی، هم‌زمان به هر شکلی از ستم و استثمار پایان دهیم تا جهانی بسازیم که زنان بدون هیچ مانع و واهمه‌ای بتوانند بخشی فعال از چرخه پویای جامعه در خدمت به رهائی بشریت باشند.

کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

نومبر ۲۰۱۷